



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 35/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED] zastúpeného Mgr. Patríciou Urbanovou, advokátkou, Sládkovičova 9, Žilina, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/50/2024 z 23. októbra 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/52/2022 z 22. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho súdu o odmietnutí jeho dovolania v trestnom konaní „v spojení“ s rozsudkom krajského súdu, ktorým bol zrušený výrok o treste okresného súdu o odňatí slobody sťažovateľa na sedem rokov, ktorý bol nahradený trestom odňatia slobody na desať rokov. Podľa sťažovateľa krajský súd nezohľadnil poľahčujúce okolnosti zistené okresným súdom a prihliadol na už zahladené odsúdenia, a tak mu uložil neprimeraný trest. V závere uvádza, že ústavný súd žiada, aby vo veci na základe vlastného právneho názoru objektívne a spravodlivo rozhodol.

II.

2. Vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu ústavná sťažnosť v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neobsahuje žiadne skutkové a právne dôvody, pre ktoré mali byť podľa sťažovateľa týmto rozhodnutím porušené jeho ústavné práva. Ústavná sťažnosť neobsahuje žiadnu skutkovú a právnu argumentáciu, teda bližšie označenie a spochybnenie správnosti či už výroku, alebo odôvodnenia namietaného uznesenia. V rozsahu proti uzneseniu najvyššieho súdu tak ústavná sťažnosť nemá § 123 ods. 1 písm. d)

zákona o ústavnom súde ustanovené náležitosti, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

3. Odhliadnuc od toho, že sťažovateľ bližšie neargumentuje vo vzťahu k tomu, že jeho ústavné práva mali byť porušené uznesením najvyššieho súdu „v spojitosti“ s rozsudkom krajského súdu, hoci ide o dve rozdielne rozhodnutia, sťažovateľ v rozpore s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde nepriložil k ústavnej sťažnosti kópiu rozsudku krajského súdu. Okrem toho sa kritika sťažovateľa vo vzťahu k tomuto rozsudku obmedzuje len na tvrdenie, že krajský súd nezohľadnil bližšie nešpecifikované poľahčujúce okolnosti zistené okresným súdom a prihliadol na jeho bližšie nešpecifikované, už zahladené odsúdenia. V takto formulovanej ústavnej sťažnosti v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde absentujú konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré mali byť rozsudkom krajského súdu porušené ústavné práva sťažovateľa. V rozsahu proti rozsudku krajského súdu tak ústavná sťažnosť nemá § 123 ods. 1 písm. d) a ods. 3 zákona o ústavnom súde ustanovené náležitosti, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

4. Na záver sa nedá nevyjadriť k žiadosti, hoc aj advokátkou zastúpeného sťažovateľa, o to, aby ústavný súd rozhodol vo veci objektívne a spravodlivo na základe vlastného právneho názoru. Ústavný súd o ústavných sťažnostiach nerozhoduje primárne na základe vlastného právneho názoru, ale podľa § 45 zákona o ústavnom súde pri viazanosti rozsahom a dôvodmi ústavnej sťažnosti. Ak ústavná sťažnosť neobsahuje konkrétne skutkové a právne dôvody porušenia ústavných práv, ústavný súd nemôže rozhodnúť nielen objektívne, ale ani spravodlivo. Na to, aby tak mohol urobiť, zákon o ústavnom súde vyžaduje zastúpenie sťažovateľa advokátom, ktorý je schopný vyjadriť dostatočne konkrétnu námietku porušenia ústavných práv vo vzťahu k jednotlivým rozhodnutiam všeobecných súdov, ktorými mali byť porušené ústavné práva. Tak tomu pri tejto ústavnej sťažnosti ani zďaleka nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu